

ศรisha ศิรินิติกรณ

รหัสนักศึกษา 5906614770

คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชา ภาษาญี่ปุ่น

ประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น

ดิฉัน นางสาวศรisha ศิรินิติกรณ นักศึกษาปีที่ 5 คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ได้ไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น เป็นเวลา 11 เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2562 ถึงเดือนสิงหาคม 2569 โดยอาศัยอยู่ในหอพักของนักศึกษา ห่างจากตึกเรียนโดยการเดินเท้าเพียง 3 นาที การใช้ชีวิตในช่วงแรกค่อนข้างยากลำบากเพราะหอพักและมหาวิทยาลัยอยู่บนภูเขา และรถไฟฟ้าค่อนข้างอยู่ไกลมีราคาสูง แต่เพราะว่าในหอพักมีคนไทยอยู่เยอะมากจึงสามารถขอความช่วยเหลือด้านต่างๆได้ง่าย เจ้าหน้าที่ที่หอก็ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ข้อดีของมหาวิทยาลัยโอซาก้าแคมปัสมินอนั้นคือความเงียบสงบ อาจารย์ทุกท่านน่ารักและใจดี และในห้องเรียนมีจำนวนนักศึกษาจึงทำให้ทุกคนได้คุยกันอย่างทั่วถึงและสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ง่าย ก่อนที่จะเลือกลงวิชาต้องผ่านการทดสอบภาษาญี่ปุ่นก่อนว่าทดสอบได้ระดับไหน จึงจะสามารถลงเรียนวิชาของรหัสนั้นๆได้ แต่หากลงวิชาที่ยากเกินไป อาจารย์ผู้สอนจะคอยถามสม่ำเสมอว่าเข้าใจหรือไม่ หรือให้พูดช้าลงหรือไม่ การสอบส่วนใหญ่เป็นการเขียนรายงาน แต่หากเป็นวิชาที่ต้องสอบ ก็จะมีเนื้อหาที่ไม่ยากนัก นอกจากได้เพื่อนคนไทยแล้วยังได้เพื่อนต่างชาติอื่นๆอีกด้วย เช่น อเมริกา รัสเซีย เวียดนาม จีน แต่ทุกคนสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว จึงทำให้สนิทสนมกันได้ง่าย แต่ข้อเสียของการอยู่แคมปัสที่มีแต่ชาวต่างชาติคือแทบจะไม่ได้เจอเพื่อนคนไทยเลย จึงแทบไม่ได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่นเท่าไหร่นัก แต่ทางมหาวิทยาลัยได้จัดระบบติวเตอร์คนญี่ปุ่นขึ้นมา โดยมหาวิทยาลัยเปิดรับจากชาวญี่ปุ่นในคณะอื่นๆของมหาวิทยาลัยโอซาก้าที่ต้องการอาสาสมัครสอนภาษาญี่ปุ่นให้ชาวต่างชาติ จึงทำให้มีโอกาสได้ฝึกภาษาญี่ปุ่นที่ถูกต้องมากขึ้นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนั้นทางมหาวิทยาลัยยังมีระบบโฮสต์แฟมิลี่ ให้ครอบครัวชาวญี่ปุ่นต่างๆเปิดรับนักศึกษาต่างชาติพาไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆหรือไว้คอยพูดคุยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน

เนื่องจากดิฉันไม่ได้รับทุนจากทางมหาวิทยาลัย เรื่องค่าใช้จ่ายจึงค่อนข้างหนัก ดังนั้นจึงหางานพิเศษทำ ซึ่งได้งานพิเศษที่ร้านอาหารไทยในอุเมดะ ชื่อร้านว่า เจดีย์หลวง ลักษณะงานคือเป็นพนักงานเสิร์ฟ ชงน้ำล้างจาน รับออเดอร์ลูกค้าและแคชเชียร์ ทำประมาณ 4 วันต่ออาทิตย์ เชฟเป็นคนไทย พนักงานส่วนใหญ่เป็น

คนญี่ปุ่น แต่มีคนไทยและชาวต่างชาติมาทำบ้าง การทำงานพิเศษทำให้ภาษาญี่ปุ่นพัฒนาขึ้นมาก โดยเฉพาะการใช้ภาษาสุภาพ นอกจากนั้นยังได้เรียนรู้การทำงานจริงนอกเหนือจากการเรียนภายในห้องเรียน เช่น เรียนรู้การทำงานกับคนญี่ปุ่น เรียนรู้การทำงานกับเซฟคนไทย วิธีใช้คำพูดกับลูกค้าหรือกับพนักงานอาวุโสชาวญี่ปุ่น ซึ่งในตอนแรกเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะฟังภาษาญี่ปุ่นไม่ค่อยเข้าใจ และเพื่อนร่วมงานแต่ละคนมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน แตกต่างกันในเรื่องวัฒนธรรมด้วย จึงต้องใช้เวลาปรับตัวค่อนข้างนาน ในช่วงแรกทำแค่นีคริว เช่น ล้างจาน ทำความสะอาด ซิงค์ออดอร์น้ำ แต่ผ่านไป 1 เดือนจึงได้เริ่มออกไปรับออเดอร์ลูกค้าชาวญี่ปุ่น แต่เนื่องจากเป็นเมนูอาหารไทย การรับออเดอร์จึงไม่ใช่เรื่องยากมาก แต่เรื่องที่ยากคือการแนะนำเมนู โปรโมชัน เป็นภาษาญี่ปุ่น และการคิดเงินลูกค้า ซึ่งมีเพื่อนร่วมงานคอยสอนอยู่ตลอดเวลา ข้อดีของการทำงานพิเศษนั้น นอกจากได้เงินเดือนที่สูงแล้ว ยังได้ประสบการณ์ที่หาไม่ได้จากในห้องเรียนและประเทศไทย เพื่อนที่นอกเหนือจากเพื่อนในมหาวิทยาลัย และการใช้ชีวิตที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ เมื่อทำงานผิดพลาดก็เกิดการท้อใจ แต่สิ่งนี้จึงเป็นประสบการณ์ที่คุ้มค่ามากที่สุดในการไปแลกเปลี่ยนครั้งนี้

การไปแลกเปลี่ยนที่ประเทศญี่ปุ่นทำให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น หลายอย่าง แน่นอนว่าประเทศญี่ปุ่นมีข้อดีอย่างมากในเรื่องของ การจราจร การคมนาคม ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ระบบจัดการต่างๆ แต่สิ่งดีของประเทศไทยคืออาหารการกิน ราคาของที่ถูก ครอบคลุมเพื่อนที่ยังอยู่ประเทศไทย จึงทำให้หลายคนรู้สึกอยากกลับบ้านแม้คุณภาพชีวิตจะดีมากก็ตาม

แต่ทว่าสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในการมาแลกเปลี่ยนครั้งนี้คือการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา เศรษฐกิจหยุดชะงัก ร้านค้า สถานที่ท่องเที่ยวปิดทำการ ผู้คนต้องใส่หน้ากากอนามัยอยู่ตลอดเวลา และประเทศญี่ปุ่นไม่ได้จัดการเรื่องนี้ดีเท่าไรนัก หากร่างกายเกิดอะไรขึ้นแล้วต้องไปโรงพยาบาลก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายมหาศาล ทำให้การเป็นอยู่ในช่วงนั้นเต็มไปด้วยความน่าเบื่อและความยากลำบาก เทอมแรกยังได้เรียนร่วมกับชาวต่างชาติภายในห้องเรียน แต่เทอมสุดท้ายนั้นเรียนผ่านสื่อออนไลน์ ทำให้การพบปะเจอกันก็น้อยลง การสื่อสารกันก็น้อยลงด้วย

การได้ใช้ชีวิตในต่างประเทศตัวคนเดียว ทำให้รู้จักรับผิดชอบในด้านต่างๆ มากขึ้น และโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้น อย่างเห็นได้ชัด แม้จะเจอเรื่องที่ไม่ถูกใจ ไม่พอใจ หรืออาจจะทำให้ท้อแท้จนอยากกลับบ้าน แต่ก็ยังเป็นประสบการณ์ที่คุ้มค่าและไม่สามารถหาได้จากที่ไหน สิ่งที่ได้รับนอกเหนือจากภาษาญี่ปุ่นนั้นยังมีอีกมากมาย และจะนำสิ่งที่ได้รับนั้นพัฒนาตนเองต่อไป